

ชื่อหนังสือ	อีเปรี้ยวตลาดแตก
ผู้แต่ง:	นันทนา วิราชน
สำนักพิมพ์:	ห้องหนังสือ 30
จำนวนหน้า:	385 หน้า
ราคา:	150 บาท

อีเปรี้ยวตลาดแตก สมณานี้ชาวบ้านอำเภอปลายดง พร้อมใจกันตั้งให้ เปรี้ยว สาวแก่นเก่งและแกร่งกล้า ที่แม่แต่ชายอกสามศอกยังต้องสยบให้กับความห้าวของเธอ แต่ก็เหมือนสวรรค์แกเล็งส่งคู่ปรับหมายเลขหนึ่งอย่าง ร้อยตำรวจเอก เชียรฉาย ชนานนท์ มาเป็นสารวัตรประจำสภอ. ปลายดง แต่สารวัตรเชียรฉายกับเปรี้ยวก็เป็นไม้เบื่อไม้เมากันตั้งแต่แรกเจอ เพราะเปรี้ยวดันไปออกฤทธิ์กับเชียรฉาย โดยไม่รู้ว่กำลังต่อกรอยู่กับสารวัตรคนใหม่ จนทั้งคู่พบหน้ากันเมื่อไรต้องปะทะกันตลอด แม้ว่าจะมี อาสำออง ที่เลี้ยงเปรี้ยวมาแต่แบบเบาะคอยห้ามปราม แต่ลับหลังอาสำออง เปรี้ยวต้องหาทางแกเล็งเชียรฉายอย่างเจ็บแสบ

ที่เปรี้ยวแก่น กร้าวเกินหญิงได้ขนาดนี้ คงจะมาจากการอบรมเลี้ยงดูของ พ่ออวน ที่หอบลูกและพาน้องสำอองหลบหนีจากกรุงเทพฯ มากบดานอยู่ในอำเภอปลายดงตั้งแต่เปรี้ยวยังแบเบาะ อวนไม่คบค้าสมาคมกับใคร แลเมยังสอนหนังสือเปรี้ยวด้วยตัวเอง ไม่ยอมให้เปรี้ยวไปโรงเรียน ไม่ให้สังคมกับใคร ทำให้เปรี้ยวมีความหวาดระแวงและโหยหาความรักจากแม่

แต่การทำงานของสารวัตรเชียรฉาย ก็มีอุปสรรคจากผู้ทรงอิทธิพลตัวบ่อนทำลายท้องถิ่นอันดับหนึ่งคือ กำนันสาย เจ้าพ่อไม้เถื่อนจอมโหดและ เสี้ยเสี้ยศักดิ์ เจ้าของโรงสี โรงเลื่อย นายทุนหน้าเลือดที่ผูกขาดธุรกิจเกือบทั้งอำเภอ ทั้งสองเริ่มต้นแผนด้วยการให้ของกำนัลแพงๆ แต่เสี้ยเสี้ยมีแผนลึกซึ้งถึงขั้นจับคู่ให้กับ สิริยา ลูกสาวคนโปรดที่เพิ่งเรียนแพชชันดีไซน์จบมาจากฝรั่งเศส สิริยาเองก็เต็มใจนำเสนอ แต่กลับถูกเชียรฉายปฏิเสธ

แต่ความสนิทสนมของเชียรฉายกับสำออง ยังทำให้ แสน ลูกชายกำนันสายที่ทิ้งหึง ทิ้งแค้น เพราะแสนตามจีบสำอองมานาน แต่สำอองไม่เคยมีใจให้ รายต่อมาคือเปรี้ยวที่ไม่อยากให้อาคบกับศัตรูของเธอ จึงหันหน้ามาปรองดองกันชั่วคราวเพื่อกำจัดเชียรฉายไปให้พ้นหน้า อีกรายหนึ่งที่แอบเสียใจคือ หมูปลิ้ว ตำรวจมายเมียที่หวังจะได้สำอองมาเป็นยารักษาแผลใจ แต่เมื่อโดนสารวัตรเชียรฉายที่หมูปลิ้วนับถือมาตัดหน้า ก็เลยได้แต่น้ำตาตกใน

ต่อมาเปรี้ยวหาทางซ่อมสะพานข้ามช่องเขาขาด เส้นทางเก่าแก่ที่ชาวอำเภอปลายดงใช้ติดต่อกับโลกภายนอกที่กำลังซำรุดทรุดโทรมด้วยตัวเอง โดยคิดสินบนแสนว่า ถ้าแสนแอบเอาไม้ของกำนันสายมาให้ซ่อมสะพานได้ เปรี้ยวจะเปิดทางสะดวกให้แสนได้ใกล้ชิดกับสำออง แสนตกลงทันที โดยที่ไม่รู้ว่าทั้งหมดอยู่ในสายตาของเชียรฉาย จนมาถึงกำหนดส่งมอบไม้เถื่อนในวันทอดกฐินจากคณะของกรุงเทพฯ เชียรฉายเข้าจับกุมเปรี้ยวไว้ได้พร้อมหลักฐาน ขณะกำลังซุลมุนวุ่นวายอยู่นั้น เปี้ยก กระโดดหนีลงมาทับหมูปลิ้วจนปิ่นในมือเกิดลั่นขึ้น ทำให้คนจับตกใจเสียงปืนจนรถแลลบลพลิกคว่ำ เชียรฉายกับหมูปลิ้วต้องรีบเข้าไปช่วยเหลือ เปรี้ยวที่กำลังโดนคุมตัวก็กลับร่วมเสี้ยงตายพร้อมเชียรฉาย เข้าช่วยชีวิตทุกคนบนรถออกมาได้อย่างหวุดหวิด

ท่านอธิบดีอังสุธร กับ คุณทิพย์จันทร์ ภรรยา และบุตรสาวทั้งสองคือ แพทย์หญิงแจ๊ญแจ๊ญ กับ ไชลดา ที่รอดชีวิตมาได้รู้สึกขอบคุณและซาบซึ้งในน้ำใจของสารวัตรเชียรฉายกับเปรี้ยวเป็นอย่างมาก

คืนนั้น ท่านอธิบดีกับภรรยาและลูกจำเป็นต้องค้างที่วัดเพราะรถเสียหาย ไชลดามีนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง รู้สึกหงุดหงิด ตลอด แต่แฉวีกลับหลงรักทุกอย่าง เชียร์ฉายพูดคุยกับแฉวีอย่างถูกคอ ทั้งสองสนิทกันอย่างรวดเร็ว เมื่อถึงเวลาที่จากกัน เชียร์ฉายก็ซัดมั่นใจว่าแฉวีคือผู้หญิงแบบที่เขาตามหามานานแสนนาน พร้อมชวนให้แฉวีสมัครมาเป็นแพทย์ประจำอนามัยอำเภอ

ชาวบ้านต่างพากันดีใจให้การต้อนรับแพทย์หญิงคนใหม่ เปรี้ยวเองเข้ากับหมอแฉวีได้เป็นอย่างดี เปรี้ยวดีใจที่มีหมอมารักษาอำเภอ หมอแฉวีรู้สึกผูกพันเอ็นดูเปรี้ยวเหมือนน้องสาว เชียร์ฉายขอให้หมอช่วยอบรมเปรี้ยวให้เป็นผู้หญิงเรียบร้อยขึ้นบ้าง ซึ่งตั้งแต่หมอมายู่ เชียร์ฉายถูกระดิวหรือรันขึ้น จนชาวบ้านลือกันว่าคงจะมีข่าวดีระหว่างสาววัดกับคุณหมอในไม่ช้า แต่ทั้งเชียร์ฉายและเปรี้ยวกลับเริ่มมาคิดทบทวนความรู้สึกตัวเองกันอีกครั้ง

กระทั่งวันหนึ่งเปรี้ยวช่วยพ่อเก็บหน่อไม้อยู่ในป่า พบก้านนสายและเลี้ยเส็งศักดิ์กำลังร่วมมือกันตัดไม้ทำลายป่า เปรี้ยวโกรธแค้นต้องจัดการให้ได้ เปรี้ยวเลยส่งเปี้ยกไปเอาเกลือและซื้อฟิล์มมา หมอแฉวีมาตามเปรี้ยวถึงบ้านด้วยความเป็นห่วง แต่เปรี้ยวไม่อยู่ จึงได้มีโอกาสได้พูดคุยกับสำออง และต่างก็พูดคุยกันถูกคอ จนเมื่ออวนรู้ว่าพ่อแม่ของหมอแฉวีชื่อ อธิบดีอังศุธร และคุณทิพย์จันทร์ ทั้งอวนและสำอองต่างตกตะลึง อวนบอกให้หมอแฉวีกลับไป หมอแฉวีสงสัยคิดว่าอวนรู้จักพ่อแม่ตนในใจ แต่อวน ปฏิเสธและออกไปกได้ จนเชียร์ฉายมารับหมอกลับบ้าน

คุณทิพย์จันทร์เฝ้านึกถึงแววตาของเปรี้ยวอยู่ตลอดเวลา จนเธอชวนสามีและไชลดามาไปอำเภอปลายดงอีกครั้งอ้างว่าไปเยี่ยมแฉวี ต่อมาเชียร์ฉายได้รับซองเอกสารเป็นรูปคนกำลังตัดไม้ พอจะประมวลได้ว่ามี การตัดไม้ทำลายป่าเกิดขึ้น เชียร์ฉายมาปรึกษาหมูปุ๊ปลิวและคิดว่ารูปนี้อาจเป็นฝีมือของเปรี้ยว แต่เชียร์ฉายไม่เชื่อว่าเปรี้ยวจะทำได้แบบนี้ เปรี้ยวโมโหที่ได้ยินประโยคนี้อันนี้ จนไม่ยอมพบหน้าเขาหลายวัน แต่หมูปุ๊ปลิวบอกว่าสารวัตรยังรู้จักเปรี้ยวน้อยเกินไป ถึงภายนอกจะดูร้าย แต่เปรี้ยวรักปลายดงมาก ส่วนหมอแฉวีช่วยอ้อและอธิบายเหตุผลจนเปรี้ยวเข้าใจ จึงขอให้เปรี้ยวช่วยพาไปรับพ่อแม่ที่สถานีรถไฟ ท่านอธิบดีและภรรยาแสดงความเอ็นดูเปรี้ยว จนเปรี้ยวรู้สึกอบอุ่นผูกพันกับครอบครัวของหมอแฉวีอย่างที่ไม่เคยรู้สึกกับใครมาก่อน ในขณะที่ไชลดาคงหงุดหงิดไม่พอใจไปเสียทุกอย่าง

เมื่อคุณทิพย์จันทร์รู้ว่าเปรี้ยวเป็นลูกของอวน จึงแวะมาหาที่บ้าน แต่อวนไม่ยอมคุยและไล่ทิพย์จันทร์กลับไป จนสาธยายให้อวนพูดความจริงและทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่อวนไม่ยอม คุณทิพย์จันทร์หาโอกาสปรึกษากับท่านอธิบดีเรื่องเปรี้ยว ท่านอธิบดีร้อนรนจะชิงเอาตัวเปรี้ยวกลับมาให้ได้ ทิพย์จันทร์ห้ามว่าอย่าเพิ่งใช้ความรุนแรง และต้องทำความเข้าใจกับแซลวี ไชลดา ให้ความจริงว่าไม่ใช่ลูกแท้ๆ แต่หมอแซลวีมาแอบได้ยีนเข้า เธอจึงบอกความจริงกับพ่อแม่ว่าได้ยีนทุกอย่างและรู้มานานแล้ว แต่ปัญหาคือกลัวไชลดาจะรับไม่ได้ และที่สำคัญคือจะต้องหาวิธีให้นายอวนคืนเปรี้ยวมาให้พ่อแม่โดยเร็ว

หมอแซลวีไปเจรจาขอร้องให้อวนคืนเปรี้ยวให้พ่อแม่ แต่อวนไม่ยอม สาธยายจึงเล่าเรื่องในอดีตให้แซลวีฟังจนหมดว่า อวนหลงรักคุณทิพย์จนคลั่ง เมื่อคุณทิพย์แต่งงานมีลูก จึงไปขโมยตัวเด็กคือเปรี้ยวออกมาเพื่อแก้แค้น ทั้งๆ ที่คุณทิพย์ไม่รู้เรื่องด้วยเลย สาธยายต้องยอมตามมาอยู่ที่ปลายดงเพราะสงสารเปรี้ยวกลัวอวนจะเลี้ยงไม่รอด แซลวีจึงวางแผนปรึกษาเชิรฉายเพื่อเอาตัวเปรี้ยวกลับไป

ที่แคมป์คนงานตัดไม้กลางป่า เปรี้ยวถูกเชิรฉายส่งไปตั้งดูความสนใจคนงานเพื่อถ่วงเวลาให้กำลังตำรวจบุกโอบล้อมเข้าไปทุกด้าน เปรี้ยวถ่วงเวลาไป รอตำรวจบุกไปจนเกือบจะโดนคนงานบุกเข้ารวมทิ้ง เชิรฉายถึงส่งนกเหมือนจะถ่วงเวลาแกลังกัน ในที่สุดตำรวจจับกุมคนงานลักลอบตัดไม้ได้เกือบยกแก๊ง แต่คนที่หนีไปได้คือกำนันสายและเสี่ยเส็งศักดิ์ หัวโจกตัวร้ายที่สุด

คืนนั้น เปรี้ยวเข้ามาได้ยีนสาธยายคุยกับอวนขอให้ส่งตัวเปรี้ยวคืนกลับพ่อแม่แท้ๆ แต่อวนกับสาธยายไม่ตอบ เปรี้ยววิ่งหนีออกไปจากบ้าน ส่วนกำนันสาย เสี่ยเส็งศักดิ์และสิริยาหนีมาหลบซ่อนที่เซฟเฮาส์แห่งหนึ่งและหวังจะจัดการกับเปรี้ยว เท่านั้นไม่พอยังคิดจะลักพาตัวแซลวีเพื่อเป็นเครื่องมือต่อรองด้วย แซลวีถูกลากตัวไปขังไว้ที่กระท่อมท้ายไร่ แต่โชคยังดีที่เปรี้ยวชิงตัวหมอออกมาได้ แต่เมื่อกลับมาบ้านก็ถูกสารวัตรเชิรฉายที่ยังไม่ทันได้ชี้แจงอะไรต่อว่าเปรี้ยวอย่างรุนแรงที่ออกมาเที่ยวนอกบ้าน เปรี้ยวงอนหนีไปและไชลดาก็หายไปอีกคน

ไหลาดถูกพวกของเสียเส็งกับสิริยาคุกคาม ต่อรองให้เชิรฉายและแชนวีทำตามที่ขบวนการค้าไม้เถื่อนต้องการ เชิรฉายวางแผนบุกชิงตัวประกัน แต่ต้องอาศัยเปรี้ยว จึงต้องไปง้อขอร้องให้เปรี้ยวช่วยที่บ้านกำนัน แชนปรึกษากับเปรี้ยวว่าจะล่อให้ลูกน้องกำนันดื่มน้ำผสมยานอนหลับ แล้วให้เปรี้ยวเข้าไปช่วยตัวประกัน ที่เขาช่วยเปรี้ยวเพราะไม่อยากให้พ่อทำผิดมากไปกว่านี้ เปรี้ยวรับปากว่าจะช่วยเชิรฉายแสนขาใจ ทั้งคู่จัดการตามแผน เปรี้ยวเข้าไปช่วยไหลาดออกมา แต่เจอกำนันขวางทางและ โคนกำนันยิงที่ขา เปรี้ยวดึงให้ไหลาดวิ่งหนีไปทั้งที่ตัวเองถูกยิง จนมาประจันหน้ากับเสียเส็งศักดิ์และสิริยา เปรี้ยวเอาตัวเองบังไหลาดสิริยาขู่เสียให้ยิงทั้งคู่ ก่อนที่ปืนจะลั่น อวนกระโดดเข้ารับกระสุนแทนตน ก่อนเปรี้ยวจะหมดสติไป...

เปรี้ยวฟื้นขึ้นมาในอ้อมอกของคุณทิพย์ สำอองบอกเปรี้ยวว่านี่คือแม่แท้ๆ ของเปรี้ยว เปรี้ยวถามถึงพ่ออวน แต่อวนได้ทำหน้าที่ครั้งสุดท้ายของพ่อไปแล้ว เปรี้ยวเสียใจมาก

ที่สถานีรถไฟ สารวัตรเชิรฉายมาส่งเปรี้ยวพร้อมชาวบ้าน จนรถไฟใกล้จะออก เชิรฉายจึงรวบรวมกำลังใจเข้าไปจับมือบอกเปรี้ยวว่า ให้กลับมาเร็วๆ เพราะที่นี่ (แตะที่หัวใจ)คือเขตสัมปทานของไอ้เปรี้ยวแต่เพียงผู้เดียว

กระทั่งหลายเดือนต่อมา สารวัตรเชิรฉายมองสำรวจรอบตลาด ชาวบ้านรีบเร่งปิดร้านหนีอะไรบางอย่าง พ่อแม่รีบดึงลูกเข้าบ้าน ไม่กี่วินาทีตลาดก็เงียบสงัด เชิรฉายรำพึงกับตัวเองว่า อีเปรี้ยวตลาดแตกเสียเปรี้ยวรับคำสั่งมาจากข้างหลัง เชิรฉายหันกลับไปเห็นสาวน้อยน่ารักในชุดกระโปรงสวยเก๋สมตัว เชิรฉายตะลึงมองแล้วเดินเข้าไปโอบกอดไว้อย่างหวงแหน เจ้าของสัมปทานหัวใจแต่เพียงผู้เดียวของเขา กลับมาแล้ว ชาวบ้านที่หลบอยู่ออกมาไชโยโห่ร้อง ต้อนรับเปรี้ยวกันอย่างครึกครื้น สมกับเป็นการกลับมาของอีเปรี้ยวตลาดแตกที่รักของทุกคน....

การรักถิ่นฐานบ้านเกิด เป็นสิ่งที่ทำให้คนในพื้นที่มุ่งมั่นที่จะรักและหวงแหนพื้นที่บ้านเกิดให้สงบร่มเย็น ปราศจากสิ่งผิดกฎหมายและอบายมุขทั้งปวง

การทำความดีไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร มีแต่เป็นประโยชน์กับบ้านเกิดเสียด้วยซ้ำ แม้จะแสดงออกว่าดูป่วน สร้างความวุ่นวายให้กับหมู่บ้านอย่าง **อีเปรี้ยว** จนทำให้ได้ฉายาว่า **อีเปรี้ยวตลาดแตก** แต่ความตลาดแตกที่อีเปรี้ยวทำก็ทำไปเพื่อบ้านเกิดที่เธอรักทั้งสิ้น และทุกสิ่งทีเธอทำก็เพื่อทำให้หมู่บ้านของเธอเป็น **หมู่บ้านสีขาว** นั่นเอง

สุดท้าย พวกชาวบ้านก็รู้ว่า ความตลาดแตกที่อีเปรี้ยวทำนั้น ก็เป็นสีสันใให้กับหมู่บ้าน เพราะสิ่งที่เปรี้ยวทำทุกอย่างนั้นก็เพื่อหมู่บ้านและคนในหมู่บ้านของเธอทุกคนนั่นเอง